

חיזוק שיש נופל

בעבר היה נהוג לבצע חיפוי קירות באבן שיש בשיטת ההדבקה. לעיתים שימוש בטיט או דבקים לא מתאימים גורמים להחלשות החיפוי ונפילת אריחים. אריחים אלו הנופלים מגובה מסכנים את העוברים ושבים, ולכן יש לבצע חיזוק של האריחים לקירות.

תנאי מזג אויר, מליחות (בניינים ליד הים) ורעידות אדמה קלות הם הפקטור שגורם להינתקות של אריחים ונפילתם. גורם נוסף הוא ביצוע חיפוי ללא תפרי הרפיה, תפרי הרפיה אלו מאפשרים תנועה של האריחים והתפשטות החומר בשינויי חום וקור. לדוגמא בעיר אילת נמדדה הטמפרטורה מאחורי אריח כהה בתקופת הקיץ, הפרשי הטמפרטורה בין יום ולילה הגיעו ליותר מ 60 מעלות צלזיוס. אי הימצאותם של תפרי התפשטות בחיפוי הקיר אינם מאפשרים "משחק" של האריחים ובכך האריחים דוחפים אחד את השני ויוצרים התרוממות והינתקות מהמשטח.

כיום יש ידע רב וטכנולוגיות חדשות ליצור דבקים המאפשרים ביצוע נכון של חיפוי קירות בשיטת ההדבקה. עם זאת עדיין אין תקן ישראלי להדבקות אבן על גבי קירות חיצוניים, ישנה הצעה לתקן הנמצאת בשלבי אישור. השיטה המועדפת קיום לחיפוי קירות באבן הינה שיטת התליה (הרטובה או היבשה). בניינים בהם נופלים האריחים זקוקים לחיזוק אריחים ומניעת נפילות. ישנן מס' שיטות לחיזוק אריחים רובן כוללות שימוש בברגים ייעודיים המחברים את האריח לקיר.

השיטה הנפוצה ביותר כוללת קידוח חור צר באבן לעומק כל עובי האריח, לאחריו הרחבת הקידוח בעומק של כ 8 מ"מ מעובי האבן, קידוח כפול זה מאפשר להכניס בורג שראשו יחזיק את האבן. המשך הקידוח יהיה בקיר מעבר לאריח. לאחר סיום שלושת שלבי הקידוח יוכנס בורג עם דיבל מתאים וייתפס בקיר. את הבורג נהוג לכסות במכסה שעשוי מאבן זהה והקרui "פטרייה". פטרייה זו מודבקת בעזרת דבק שיש ומשטשת את החורים לשמירה על המראה האסטטי של הקיר.

אריחים בגודל מלא 30/60 ס"מ מחייבים ביצוע שני קידוחים לפחות, העבודות מבוצעות תחת פיקוח מהנדס המתמחה בחיזוק אבנים. האזור בו עובדים חייב להיות פנוי, והעבודה זהירה כי הרעידות שיוצר הקידוח יכולות לשחרר אבנים מהקיר.